

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs II. De Desponsatione Impubernm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

perem & indotatam duxerit, alere eam tenetur, etiam si nullo fructus dotis percipiat; sicuti etiam uxor dives maritum pauperem alere debet, uti ratio naturalis etiam probat.

Ad filios tamen ex se natos, si indigeant, sustentandos, & pie ac honeste educandos, uterque parens tenetur, uti ex Apostolo etiam patet ad Ephes. c. 6. & 1. ad Corinth. 12. maxime pater, qui est caput familiae, ita ut obligatio hac ob inopiam parentum ad avos etiam paternos, & maternos transire possit; & cura illegitimae proles alendae primo trionio matri competat: & quamvis jus Civile hac in materia rigidius videatur loqui, prohibens alimenta praebere à parentibus,

spuriis, seu ex damnato coitu natis *Authen. Ex complexu. Cod. de incestis nuptiis, &c.* mitius tamen est jus Canonicum, rigorem juris Civilis corrigens, ita ut juxta illud parentes quicumque filii etiam illegitimis alimenta moderata praestare debeant. c. *Cum haberet 5. De eo qui duxit, &c.*

§. II.

De obligatione mutua conjugum ad usum, seu actum conjugalem.

Satis multa de hac materia, quae tota prope ad forum conscientiae pertinet, agunt Theologi Morales, qui passim consuli possunt.

TITVLVS II.

DE DESPONSATIONE IMPUBERUM.

§. I.

Qua aetas requiratur ad sponsalia de futuro?

AD contrahenda sponsalia de futuro requiruntur septem anni completi, tam in maribus, quam in feminis, prout sumitur ex c. *Liberas 4. & c. Accessit 5. h. 1.* ob usum rationis, communiter cum hac aetate plenum; & hinc non tantum juxta L. *In sponsalibus 14. ff. De sponsalibus*. si in tali aetate usus rationis non habeatur, nulla erunt sponsalia, ob defectum usus rationis, sed etiam, si septennium nondum completum sit (nisi

Compend. Pirking.

malitia suppleat aetatem) quamvis una tantum dies deesset, ita tamen, ut in favorem matrimonii ultima septennii dies inchoata habeatur pro completa. *argum. L. à qua aetate 5. ff. Qui testamenta facere possunt.* & quae ante septennium completum nulla fuerunt, ita, ut nec impedimentum publicae honestatis produxerint, rata sint, si post septennium completum expressè, vel tacite ratificentur.

—*—*—

Ppp p

§. II.

§. II.

An sponsalia ab impuberibus contracta dissolvantur per solum dissensum alterius, postquam pubes factus est?

SI ab impuberibus, septennio tamen majoribus, sponsalia contracta fuerint, neuter resiliere potest, ante pubertatem, (ne propter aetatis inconstantiam saepius contrahant, & saepius resiliant) post pubertatem tamen uterque potest, (ne cogantur approbare, quod non satis firmâ aetate fecerunt) *c. De illis 7. h. t.* ita ut qui prius pubes factus est, statim resiliere possit à sponsalibus, nec teneatur expectare, donec etiam alter pubes factus fuerit, quia frustra expectatur eventus, cujus nullus est effectus, *c. Cum conting. 36. De offic. Iud. deleg.* neque tamen, si pubes cum impubere contraxit, illi resiliere licet, quamvis impuberi, qui cum tali pubere contraxit sponsalia, resiliere liceat, ut patet ex *cit. c. §. Mulier.* quia contractus potest in favorem minoris claudicare, modò resiliat in continenti, ut iura loquuntur, id est, intra triduum, saltem post adeptam pubertatem.

Quòd si tamen juramento hæc impuberum sponsalia, majorum tamen septennio & proximorum pubertati, confirmata sint, vel si impuberes de presenti contraxerunt, de jure antiquo, per copulam habitam; probabilius est, neutri licere pubertatem adepti resiliere, ut probari potest ex *c. Ex literis. 10. de sponsal.* (quia talibus periculosum est

contra juramenta sua venire) & *et c. nobis s. h. t.* cum talis conjunctio copulam facta saltem habeat vim verborum sponsalium.

§. III.

Utrum sponsalia inter impuberes vel inter impubere & puberem una sint valida, vel nulla. & quatenus convalescant?

AD primam questionem et dicitur jam patet responsio, quòd licet, si impuberes, vel impubes unus, & septennio minor, alter verò pubes sponsalia contraxerint, vel parentes eorum, horum loco, non tantum nulla sint, ut dictum, sponsalia talia, sed neque per lapsum temporis convalescant, nisi appareat liquidò, verbo, vel facto plerumque eos post septennium etiam in eadem voluntate contrahendi sponsalia perseverare. *c. Si infantes unico. h. t. in 6.* Convalescunt autem verbo, si se invicem sponso vocent, vel facto, si vel manum se, ut sponso osculentur, vel cohabitent invicem, &c. vel si malicia suppleat aetatem, id est, si eâ præditi sint, etiam ante septennium, discretionem, & auctoritatis, ut intelligant, quid agant, & quam sibi obligationem imponant, ut etiam ex *cit. L. In sponsalibus probantur* potest.

Quòd si tamen tales impuberes, vel impubes cum pubere de presenti contrahant sponsalia, quæ in aliis legitimis casibus verissimum matrimonium est, si nec proximi sint pubertati, nec malicia suppleat aetatem, contractus ille, ex jure fictione

fiatione vim quidem sponsalium de futuro habet, & impedimentum publicæ honestatis parit, matrimonium tamen, ob defectum legitimæ ætatis, non est, nec lapsu tantum temporis, si ætas v. g. compleatur, in matrimonium de præfenti conualefcit, juxta *reg. 18. non firmatur*, nisi per novum consensum præfentem, expressè, vel tacitè ratificetur & approbetur.

§. IV.

An, & quatenus filii, ex sponsalibus per Patrem pro se contractis, obligentur?

Si parentes, pater scilicet, vel mater, pro filiis sufficientem ætatem, & usum rationis habentibus, sive puberes illi sint, sive impuberes, contrahant, ita ut hi expressè consentiant, vel saltem tacitè, non contradicendo, cum tamen possent, & præfentes fuerint, valet (cæteris paribus) matrimonium tale, vel sponsalia talia, & ex illis oritur publica honestas; non tamen valet contractus talis à parentibus factus, si factus fuit, absentibus liberis, & ignorantibus factum parentum, etiam si postmodum, quando factum suorum parentum rescunt, taceant, & nihil contradicant, sed ad valorem taliter contractorum sponsalium, aut matrimonii requiritur expressus, vel tacitus saltem absentium liberorum consensus, juxta *cit. cap. unicum*

in *6. h. t. §. Porro*. videatur etiam *c. Tua 1. h. t.* & quæ habet Auctor Method. tam in hoc, quam sequentibus duobus §§, *ex c. Continebatur 6. & c. Ex literis 11. h. t.* & pluribus aliis sufficienter jam explicatis, & post Tridentinum vix alicujus usus.

§. VII.

De ætate requisita ad matrimonium contrahendum, & de pubertate, & quando malitia suppleat ætatem?

Matrimonium validè contrahere non possunt, qui nondum ad legitimam ætatem à Canonibus præscriptam pervenerunt, ita ut nullum sit matrimonium ex defectu ætatis, quod contrahitur à fœmina ante duodecimum ætatis annum completum, à masculo verò ante decimum quartum ætatis annum completum, qui anni de jure communi in utroque sexu anni pubertatis habentur, nisi in casu causæ urgentissimæ cum illis, qui proximi sunt pubertati, ab Episcopo v. g. dispensatum fuerit, vel malitia suppleat ætatem, prout sumitur ex *c. Vbi non est 2. & c. De illis 9. h. t.* censetur autem malitia supplere ætatem, si potentiam habeant ad generandum, & rationis judicium sufficiens ad cognoscendum statum conjugalem, & ejus perpetuum ac indissolubile vinculum.

PPP p 2 TITV-